

Skjøtselplan for Litlebakken, slåttemark

Kvænangen kommune, Troms fylke

Gunn-Anne Sommersel

Skjøtselplan for Litlebakken, slåttemark

Kvænangen kommune, Troms fylke

Ecofact rapport: 233

www.ecofact.no

Referanse til rapporten: Sommersel. G.-A. 2012. Skjøtselplan for Litlebakken, slåttemark. Kvænangen kommune, Troms fylke. Ecofact rapport 233, 12 s.

Nøkkelord: Sølvbunkeeng, baserik eng nordpå, bleiksøte

ISSN: 1891-5450

ISBN: 978-82-8262-231-8

Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Troms

Prosjektleder hos Ecofact: Gunn-Anne Sommersel

Samarbeidspartnere:

Prosjektmedarbeidere:

Kvalitetssikret av: Geir Arnesen

Forside: Litlebakken med hoveddelen av enga i forgrunnen.
Foto: Gunn-Anne Sommersel

www.ecofact.no

INNHold

1	GENERELL DEL	1
1.1	SLÅTTEMARKSUTFORMINGER I NORD NORGE	1
1.2	GENERELLE RÅD VED SKJØTSEL OG RESTAURERING AV VERDIFULLE SLÅTTEMARKER	2
1.2.1	<i>Skjøtsel</i>	2
1.2.2	<i>Restaurering</i>	2
2	SPESIELL DEL	5
2.1	SØKBARE EGENSKAPER (FOR NATURBASE).....	5
2.2	OMRÅDEBESKRIVELSE (FOR NATURBASE OG SOM GRUNNLAG FOR SKJØTSELSPLANEN).....	5
2.2.1	<i>Innledning</i>	5
2.2.2	<i>Beliggenhet og naturgrunnlag</i>	5
2.2.3	<i>Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper</i>	6
2.2.4	<i>Artsmangfold</i>	6
2.2.5	<i>Bruk, tilstand og påvirkning</i>	6
2.2.6	<i>Fremmede arter</i>	6
2.2.7	<i>Kulturminner</i>	6
2.2.8	<i>Skjøtsel og hensyn</i>	6
2.2.9	<i>Del av helhetlig landskap</i>	7
2.2.10	<i>Verdibegrunnelse</i>	7
2.3	SKJØTSELSPLAN	7
2.3.1	<i>Mål</i>	7
2.3.2	<i>Aktuelle tiltak</i>	8
2.3.3	<i>Utstyrsbehov</i>	8
2.3.4	<i>Oppfølging</i>	8
3	KILDER	9
4	ORTOFOTO/KART	10
5	ARTSLISTE FRA FELTUNDERSØKELSE 2012	12

1 GENERELL DEL

(Hentet fra mal for skjøtselsplaner utformet av DN)

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truede beitemarksopper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold per m² og også de største bestandene av flere truede engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige ”levende genbanker”. I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truede naturtyper.

1.1 Slåttemarksutforminger i Nord Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Nord-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Nordland finnes fine dunhavreenger med forekomst av bl.a. rødflangre, brudespore, vill-lin, harerug, fjellfrøstjerne og jåblom på skjellsand. Slik eng er tidligere registrert

bl.a. på Kjerringøy, Bodø kommune. Ved Kvarv i Sørfold fantes en annen utforming av dunhavreeng med arter som gulmaure, gjeldkarve og småengkall (Norderhaug 1988). Boreal slåtteeng (G7) finnes også i Nord-Norge, men her mangler sørlige arter (Fremstad & Moen 2001). Artsrike kalkenger finnes bl.a. på Skogsholmen i Vega kommune. Skogstorkenebb-ballblomeng (G13) er karakteristiske for Nord-Norge og tidligere registrert bl.a. ved Jarfjorden i Finnmark med forekomst av bl.a. flere marikåpearter, sølvbunke, fjelltimotei, hvitbladtistel, gulaks, ryllik, småengkall og harerug (Norderhaug 1988). Enger med et spesielt artsinventar er finnmarksfrøstjerneeng og silkenellikeng (G9) som er registrert i Talvik og Anarjohka i Alta respektive Porsanger, Lebesby, Tana og Sør-Varanger (Alm et al. 1994, Fremstad & Moen 2001). Eksempler i god hevd finnes sannsynligvis ikke lenger, men svakt gjengrodde enger med mye finnmarksfrøstjerne og/eller russkjeks er registrert. Ved Makkenes i Vadsø finnes fine slåttemarklokaliteter som nå beites. Artsrike rester av tidligere slåttemark i tilknytning til sanddynesystemer (dyneeng W2a,b) finnes fortsatt i Nord-Norge bl.a. i Finnmark. De har imidlertid ikke vært i bruk på lang tid (Vibekke Vange pers. medd.).

1.2 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker

1.2.1 Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsforma, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/evt. hesjes før det fjernes. Bakketørkinga er viktig for at frøa til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut ”godbitene” slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarihånd er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

1.2.2 Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteareal er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltaka er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstre må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egne steder, eller aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil elles fort føre til ny dominans av uønska rask- og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær, brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskudd, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt band rundt treet nedanfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre somre må de døde trærne fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjødurt eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljå eller krattrydder, evt. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregna med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet sitt. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på
DNs nettsted: <http://www.dirnat.no/content/1916/>

2 SPESIELL DEL

2.1 Søkbare egenskaper (for naturbase)

Navn på lokaliteten Littlebakken		Kommune Kvænangen		Områdenr.	
ID i Naturbase BN00070950		Registrert i felt av: Gunn-Anne Sommersel		Dato: 06.08.2012	
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige) 2009 – Bjarne Oddane, Ingve Birkeland og Geir Arnesen, Ecofact AS				Skjøtselsavtale: Inngått år: Utløper år:	
Hovednaturtype (% andel): D01 – Slåttemark (100%) Tilleggsnaturtyper:			Utforminger (% andel): D0103 – Sølvbunke-eng (50%) D0108 – Frisk/tørr, middels baserik eng nordpå (30%) D0112 – Våt/fuktig, middels næringsrik eng (20%)		
Verdi (A, B, C): B (viktig)		Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.)			
Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11) Ingen					
Stedkvalitet		Tilstand/Hevd		Bruk (nå):	
< 20 m	X	God		Slått	Torvtekt
20 – 50 m		Svak		Beite	X Brenning
50-100 m		Ingen	X	Pløying	Park/hagestell
> 100 m		Gjengrodd		Gjødsling	
		Dårlig		Lauving	
				Vegetasjonstyper:	
				G3 – Sølvbunke-eng	
				G8 – Frisk/tørr, middels baserik eng nordpå	
				G12 – Våt/fuktig, middels næringsrik eng	

2.2 Områdebeskrivelse (for Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

2.2.1 Innledning

Kartleggingen er gjort i forbindelse med utarbeidelse av skjøtselsplan for lokaliteten. Området er tidligere kartlagt av Bjarne Oddane, Ingve Birkeland og Geir Arnesen, Ecofact AS, i forbindelse med kartlegging av verdifulle naturtyper i Kvænangen og Nordreisa i 2009. Beskrivelsen av årets kartlegging vil erstatte de tidligere beskrivelsene.

2.2.2 Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i Kvænangen, innerst i Kjøllefjorden. Hoveddelen av den avgrensede enga er nedenfor veien, men det er med et lite område også på oversida. Deler av enga har skjellsand i jordsmonnet, noe som har gjensvar i flekkvis kalkkrevende vegetasjon. Det er også varierende grad av fuktighet i ulike deler av området, fra tørr eng, via frisk og fuktig eng til mer sumpreg. I tillegg er nedre deler påvirket av salt fra fjorden. Det renner en liten bekk gjennom området. Noe av jorda ved veien ser også ut til å være hardpakket på grunn av bilkjøring (mulig parkeringsplass). Det er noe preg av beite, sannsynligvis sau.

2.2.3 *Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper*

Naturtypen er slåttemark (D01), med tre ulike utforminger, dette som en konsekvens av at det er flere økologiske gradienter gjennom lokaliteten i tillegg til menneskelig påvirkning.

Utformingene er sølvbunke-eng (D0103) frisk til tørr, middels baserik eng nordpå (D0108) og våt til fuktig, middels næringsrik eng (D0112) (se figur 1).

2.2.4 *Artsmangfold*

Det ble funnet 34 arter i årets kartlegging.

Det mest artsrike området er utformingen frisk til tørr baserik eng nordpå. Her er det mye urter som ryllik (*Achillea millefolium*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), karve (*Carum carvi*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), småengkall (*Rhinanthus minor*), fuglevikke (*Vicia cracca*). Dominerende gras er engkvein (*Agrostis capillaris*) og rødsvingel (*Festuca rubra*).

I de fuktigere områdene fins godt med rødsvingel, i tillegg er det mye smårørkvein (*Calamagrostis stricta*), marigras (*Hierochloë odorata*), og urter som engsoleie (*Ranunculus acris*), høymol (*Rumex longifolia*), løvetann (*Taraxcum* sp.) og vendelrot (*Valeriana sambucifolia*). I de aller våteste områdene er det godt med bekkeblom (*Caltha palustris*), nordlandsstarr (*Carex aquatilis*), myrhatt (*Comarum palustre*), duskull (*Eriophorum angustifolium*) og bukkeblad (*Menyanthes trifoliata*).

Omtrent halvparten av området er dominert av sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), mange steder med tuedannelse.

2.2.5 *Bruk, tilstand og påvirkning*

Området ser ikke ut til å bli slått lenger, og gror sakte igjen særlig i fuktigere områder. Det er spor etter noe sauebeite, som sannsynligvis skyldes sauer som går fritt i et større område. Noe spor etter bil i øvre kant kan tyde på at området i blant brukes til parkering, kanskje for å se på utsikten, men dette er neppe et stort problem.

2.2.6 *Fremmede arter*

Det ble ikke funnet fremmede arter

2.2.7 *Kulturminner*

Det ble ikke funnet kulturminner innenfor det avgrensede området.

2.2.8 *Skjøtsel og hensyn*

Skal lokaliteten beholde sin status som slåttemark, bør området snarest settes i hevd. Dette gjelder særlig for de fuktigere områdene som ser ut til å gro raskere igjen. I tillegg kan det vurderes å gjerde inn området for å unngå beite og parkering.

2.2.9 Del av helhetlig landskap

Slåtteeenga er en rest med mer opprinnelig karakter i et større slåttemarksområde hvor i dag mesteparten av dette ser ut til å drives med moderne metoder.

2.2.10 Verdibegrunnelse

Slåttemarka kan sies å være en del av et helhetlig landskap. Den har beholdt flere av sine opprinnelige kvaliteter selv om den ikke drives lenger. Jordsmonnet er relativt kalkrikt, og har potensiale for nokså høy artsrikdom. Verdien settes dermed til B (viktig).

2.3 Skjøtselsplan

DATO skjøtselsplan: 31.12.2012	UTFORMET AV: Gunn-Anne Sommersel		FIRMA: Ecofact	
UTM 536 934, 7746566	Gnr/bnr. 29/12	AREAL (nåværende): 15 daa	AREAL etter evt.restaurering:	Del av verneområde? Nei
Kontakt med grunneier/bruker (ev /informant). Før opp tidsperioder, ev datoer. Navn:			Type kontakt (befaring, tlf, e-post med mer) Har ikke vært i kontakt med grunneier, dette etter avtale med FmTr	

2.3.1 Mål

Hovedmål for lokaliteten: Å få området tilbake til en tilstand av slåttemark i god hevd.

Konkrete delmål

- Bunnsjikt bør være uten visne plantedeler som dekker bunnen innen 2 år.
- Økt andel frisk til tørr baserik eng nordpå innen 10 år (se figur 1).
- Reduksjon av andelen sølvbunkeeng innen 10 år (se figur 1).
- Våt til fuktig, middels næringsrik eng framstår med jevn fordeling av urter og gras innen 10 år (se figur 1).

Tilstandsmål arter: Mengden bleiksøte øker fra kun få enkeltfunn til stabil, spredt tilstedeværelse i frisk/tørr baserik eng (se figur 1) innen 10 år.

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing: Sølvbunke opptrer uten vesentlig tuedannelse innen 5 år.

2.3.2 Aktuelle tiltak

	Prioritering (år)	Ant daa og kostnad/daa	Kontroll: (Dato)
<p>Generelle tiltak: Årlig slått uten bruk av tunge maskiner, tohjulstraktor med slåttekriver kan brukes. Unngå også redskaper som sliter av/fliser opp plantene.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Slåttetidspunkt nærmest mulig det tradisjonelle, vanligvis seint på sommeren • Bakketørring eller hesjing av høyet • Høyet må fjernes etterpå, høy som ligger igjen gjødsler området • Unngå å gjødsle området • Unngå beite • Unngå biler, traktorer eller liknende som stamper jorda sammen 	2013	ca 15 daa	
<p>Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle: Fjerne visne plantedeler i bunnsjiktet, fraktes ut av området. Tungt maskineri må ikke brukes.</p>	2013	ca 15 daa	
<p>Fjerne store tuer av sølvbunke ved hjelp av spade eller den kan skjæres ned. Unngå beitepusser som hakker opp graset, og gir gjødslingseffekt.</p>	2014	ca 7,8 daa	
<p>Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle:</p>			

2.3.3 Utstørsbehov

Kraftige river, eventuelt tohjulstraktor med påmontert rive

Utstyr for slått

Ved hesjer trengs staur og hesjestreng

Spader eller annet utstyr egnet til å fjerne sølvbunke

2.3.4 Oppfølging

Skjøtselsplanen bør evalueres innen 5 år

Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Kalkkrevende urter som bleiksøte bør overvåkes. Det forventes at de vil opptre mer stabilt i området etter noen år med slått.

Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
Skjøtselsavtale parter:			
ANSVAR: Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtselsplanen.			

3 KILDER

Birkeland, I., Gaarder, G., Arnesen, G (red). og Oddane, B. (2010). Kartlegging av verdifulle naturtyper i Kvænangen og Nordreisa. *Ecofact rapport 1*. 166 s.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 1-279.

Norderhaug, A., Austad, I. og Hauge, L. (red.) (1999). *Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker*. Landbruksforlaget. (Internettutgave: www.dirnat.no).

4 ORTOFOTO/KART

Figur 1. Avgrensning av slåttemarkslokaliteten Litlebakken i Kjøllefjord, Kvænangen kommune. Utformingene er skravert som følger: Skråstriper viser slåttemark med utforming våt til fuktig, middels næringsrik eng (D0112); rutenett viser slåttemark med utforming sølvbunkeeng (D0103); prikker viser slåttemark med utforming frisk til tørr baserik eng nordpå (D0108).

Figur 2. Slåttemark med utforming våt til fuktig, middels næringsrik eng (D0112) på Litlebakken i Kjøllefjord, Kvænangen kommune. Rød markering viser lokalisering av den våteste delen av området.

Figur 2. Slåttemark med sølvbunkeutforming (D0103) på Litlebakken i Kjøllefjord, Kvæningen kommune.

Figur 2. Slåttemark med utforming frisk til tørr baserik eng nordpå (D0108) på Litlebakken i Kjøllefjord, Kvæningen kommune.

5 ARTSLISTE FRA FELTUNDERSØKELSE 2012

Vitenskapelig navn	Norsk navn
<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik
<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein
<i>Alchemilla</i> sp.	Marikåpe
<i>Alopecurus pratensis</i>	Engreverumpe
<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug
<i>Calamagrostis neglecta</i>	Smårørkvein
<i>Caltha palustris</i>	Bekkeblom
<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklokke
<i>Carex aquatilis</i>	Nordlandsstarr
<i>Carex maritima</i>	Buestarr
<i>Carum carvi</i>	Karve
<i>Cerastium fontanum</i>	Vanlig arve
<i>Comarum palustre</i>	Myrhatt
<i>Deschampsia cespitosa</i>	Sølvbunke
<i>Eriophorum angustifolium</i>	Duskull
<i>Euphrasia</i> sp.	Øyentrøst
<i>Festuca rubra</i>	Rødsvingel
<i>Gentianella aurea</i>	Bleiksøte
<i>Hierochloë odorata</i>	Marigras
<i>Leymus arenarius</i>	Strandrug
<i>Ligusticum scoticum</i>	Strandkjeks
<i>Menyanthes trifoliata</i>	Bukkeblad
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>alpigena</i>	Seterrapp
<i>Potentilla anserina</i>	Gåsemure
<i>Ranunculus acris</i>	Engsoleie
<i>Rhinanthus minor</i> s.l.	Småengkall
<i>Rumex acetosa</i>	Engsyre
<i>Rumex longifolius</i>	Høymol
<i>Stellaria crassifolia</i>	Saftstjerneblom
<i>Stellaria graminea</i>	Grasstjerneblom
<i>Taraxacum</i> sp.	Løvetann
<i>Trifolium repens</i>	Kvitkløver
<i>Valeriana sambucifolia</i>	Balderbrå
<i>Vicia cracca</i>	Fuglevikke